

Shakespearovské slavnosti uvádějí v premiéře Antonia a Kleopatru

*Ta nezná věk a zvykem nevyčpí
ta její nekonečná proměnlivost.
S jinými ženami se touha přejí,
ona však vzbudí hlad, když nejvíc dává.
I zlo v ní zkrásní a jak svátost je to,
když hříšně miluje se.*

Enobarbus o Kleopatře (překlad Martin Hilský)

Po Veselých paničkách windsorských uvádí festival Letní shakespearovské slavnosti další novinku: slovensko-česká inscenace Antonius a Kleopatra v režii Michala Vajdičky líčí skutečný příběh z antické historie, který Shakespeare převyprávěl jako oslavu života a lásky, již vtiskl silný erotický náboj. Jeho hra je ovšem i o touze po moci a ubohosti politické kariéry. Titul nastudovaný loni v Bratislavě má letos českou premiéru: **v Praze je na programu 17. - 26. července**, v Brně od 12. do 15. 7., v Bratislavě od 28. 7. do 2. 8.

Režisér **Michal Vajdička** vytvořil silnou inscenaci, opřenou o výbornou hereckou sestavu. Postavu Antonia svěřil **Janovi Koleníkovi**: ten kromě dramatických rolí ve Slovenském ND ztvárnil i postavu Bassania v Kupci benátském, první vlastní inscenaci slovenské části slavností. Sebevědomou a milující Kleopatru hraje slovenská herečka **Henrieta Mičkovicová**. Ta je Slovensku je známá především díky roli matky tří dětí v nesmírně populárním televizním seriálu Panelák, jehož bylo odvysíláno už téměř 300 dílů – na jevišti ale ztvárňuje především postavy noblesní a dramatické, jako třeba kněžnu Betsy Tverskou, představitelku petrohradské smetánky ve hře Anna Kareninová, která je nyní čerstvou premiérou Slovenského národního divadla.

Postavu mocichtivého Caesara skvěle ztělesnil **Luboš Kostelný** (film Sluneční stát, Rebelové), těšit se můžeme i na **Jana Révaie** v postavě Agrippy (Divadlo Pod Palmovkou, film Rebelové, seriál Velmi křehké vztahy). Jako Enobarbus mu bude sekundovat **Petr Halberstadt** (seriál Četnické humoresky, film Černí baroni a Tobruk), dále uvidíme **Zuzanu Kanócz** (film Román pro ženy), **Csongora Kassaie** (Musíme si pomáhat), **Zuzanu Moravcovou**, **Petra Oszlíka**, **Michala Szoltése** a další. Impozantní scénu z černého plexiskla vytvořil **Pavol Andraško**, hudbu složil **Peter Mankovecký** – oba se podíleli už na Kupci benátském. Vzdušné kostýmy jsou dílem **Jany Hurtigové**.

„Řekl bych, že Antonius a Kleopatra jsou tou nejerotičtější hrou, jakou kdy Shakespeare napsal,“ řekl o titulu překladatel **Martin Hilský**. „Hra neobsahuje ani jednu erotickou scénu v pravém slova smyslu, Antonius a Kleopatra nejsou nikdy na jevišti o samotě, vždy spolu mluví v přítomnosti někoho třetího... Přesto je tam erotika přímo hmatatelná,“ uvádí Hilský, který dodal české pasáže do inscenace v překladu **Lubomíra Feldeka**.

„Vydali jsme se po jednoduché lince lidské roviny příběhu, aby divák mohl naplno prožít silný a zvláštní vztah dvojice hlavních hrdinů a na jeho konci možná i trochu zaslzel,“ říká režisér **Michal Vajdička**. Podle něj je zajímavé, že Shakespeare prezentuje Antonia jako vynikajícího vojevůdce, ale zároveň ho vžene do situace, kdy kvůli Kleopatře poruší v rozhodující bitvě všechny své zásady. „Ale asi by to tak mělo být, ne? Jako muži můžeme být kdovíjakí stratégové, ale když je žena inteligentní, hezká a přitažlivá, pak není možné nepodlehnout. A když to nastane, konce pak nebyvají veselé,“ říká pobaveně režisér.

„Když si ale vezme Antonius kvůli Kleopatře život, musíme věřit, že ona za to opravdu stála,“ dodává vzápětí režisér. „Kleopatra není ani hysterická, ani arogantní, je příliš skutečná, než aby byla jen ideálem nebo iluzí, ze které se člověk zblázní... Pokud víme, ona sama nedávala najevo váhu svého postavení, takže okouzlovala muže skutečně tím, čím byla, a ne tím, co v ní viděli nebo v ní vidět chtěli.“

„Kleopatra by byla jistě schopná lecjakého milostného kalkulu, ale s Antoniem ji potkala velká láska – imponoval jí jako partner i jako chlap,“ říká **Henrieta Mičkovičová**. A co říká na Kleopatřinu ženskou lest, když Antoniovi schválně pošle zprávu o své sebevraždě, aby vyzkoušela jeho city? „Na milostné hry nelze uplatnit pravidla fair play. Antonius odjel nadlouho do Říma, oženil se tam s Octavií, a byť to byla čistě účelová svatba, kterou Kleopatra jako panovnice musela velmi dobře chápat, jako žena tím byla hluboce zraněná,“ hájí herečka svoji postavu. „Je sympatické, že v téhle inscenaci Kleopatra nevystupuje jen jako rozmarná vladařka, které Egypt i Antonius leží u nohou. Spolu se svým milencem padá do osidel lásky a trpí v nich stejně jako každá jiná žena v její říši. I proto je to stále živá a současná hra: Shakespearův příběh brilantně vypráví o velkých citech a vášních – a ty jsou přece pořád stejné,“ míní herečka.

„Caesar, Antonius i Kleopatra byli jakési celebrity své doby - neustále pozorovaní zbytkem světa neměli šanci zůstat sami sebou,“ doplňuje **Michal Vajdička**. „Co dokáže tlak veřejnosti, která své hvězdy neustále sleduje, vědí ostatně z vlastní zkušenosti i všichni herci a herečky, kteří loni a letos tuhle ústřední trojici hráli,“ uzavírá režisér.